

קונטרס

דפי עזר

ללימוד שו"ע עם משנה ברורה לפי סדר הלוח "הלכתא דיומא"

מחזור שינתיים

חלק ב'

כולל בתוכו:

דפי חזרה

דפי ציורים וטבלאות

דפי סיכום

כי תצא תשע"א לפ"ק

יוצא לאור ע"י
מפעל הלכתא דיומא

דמוסיף אורה בחדר, ויותר טוב שידליקנו בביהכ"נ ויצא מחשש נר של בטלה, ובשעת הדחק אפשר דיש להתיר בכל גוני דהוי בעין נר של מצוה שהוא לכבוד אבותיו.

נר ביהכ"נ האם מותר להדליקם ביו"ט?

אבל נר של בית הכנסת לא חשיב של בטלה ומותר להדליקו ואפילו ביום, ואפי"כ ביו"ט שני אחר מנחה אפילו א"צ להאור שעוד היום גדול, ואפילו אין שם אדם בביהכ"נ שרי, ויש מחמירין שלא בשעת תפלה וגם אין שום אדם שם, ולא ידענא אם יש להקל וצ"ע. ויש שנהגו להדליק נר ע"י עכ"ם בשבת אחר מנחה כשהל יו"ט אחריו וכבר צווחו ע"ז כמה אחרונים, ויותר טוב שיאמרו לעכ"ם להדליק בין השמשות, וגם בזה קשה להקל. ואם הוא כבר סמוך לחשיכה אפילו בביתו שרי להדליק. ולתקן הפתילות והעשיות ביו"ט אחר מנחה, אם רוצה להדליק בו ביום מותר ואם לאו אסור, ואפילו להעמיד נרות של שעה לצורך הלילה אסור ואפילו מיו"ט ראשון לשני.

איזה דברים אסור לעשות עם הנר ביו"ט?

אין פוחתין נר של חרס בעודו רך כמו ביצים של יוצר למעך אותו ביד לעשות לו בית קבול מפני שהוא עושה כלי, וה"ה לפעמים כשעדיין הוא רך משימין קש או שאר דבר באווירו מדופן לדופן כדי שלא יפלו הדפנות יחד אסור ליטול הקש מתוכו ביו"ט, וכן שני כלים שהם מחוברין יחד בתחלת עשייתן כגון שני נרות או כוסות וכה"ג אין פוחתין אותן לשנים, ואם נדבקו ממילא אח"כ דרך עראי מותר לפותחן.

היאך מחלקין נר אחד לשנים ביו"ט?

אין חותכין על ידי סכין הפתילה לב', ומותר לנתקן ביד ולעשותן לשנים, ודוקא בכלי אסור, ויש אסרין בכל אופן וצ"ע. וכן אם היתה ארוכה ביותר וחותרך ממנה כדי לקצרה ג"כ אסור, אלא אם כן ע"י שנותן שני ראשיה בפי שני נרות ומדליקה באמצע והיו שני נרות דולקות והוא שיהא צריך לשתיהן, דאם אינו צריך א"כ מוכח דלתקון מנא קמכוין. ודין זה ה"ה כבר של שעה או של חלב שלא היה דלוק עדיין ורוצה לחתכו לשנים בסכין אסור, אך להדליק באור באמצע שעשו מהם שני נרות דולקות שרי.

האם מותר לגדל או להבהב הפתילה ביו"ט?

אין וגדלין את הפתילה, ואפילו ביד אסור, ואפילו פחות מכשעור. ולא דוקא ע"י שורה אלא כל שהאיה להדלקה ע"י עשייתו הוא בכלל אסור, ולפי"ז אם לוקח חתיכת צמר גפן ומותחה ועושה אותה כמין פתילה ג"כ אסור, וה"ה דאסור להתיר קליעת הפתילה או להתיר נר של שעה הקלועה ואפילו אם מכוין לצורך הדלקה, ולא מהבהבין אותה, אבל אם אינה קשה כל צרכה יכול למעכה בידו כדי להקשותה, ומותר לשרותה בשמן שאין בו נר דולק, דבנר דולק ושורה בתוכו נתמעט השמץ קצת והמסתפק מן השמן שבנר חייב.

האם מותר להסיר הפחם שבראש הנר ביו"ט?

מותר להסיר הפחם שבראש הנר כשהוא דולק אפילו בכלי אבל אינו חותרך ראש גוף הפתילה בכלי, ואע"פ שמפילו לארץ והוא ככה מותר, ואפשר דלכבות בידים אסור, וי"א דגם פחם אסור להסירו בכלי, וכ"ז מדינא, אבל במדינתנו נהגו להחמיר בין בנר של שמן ובין בנר של שעה וחלב שלא למחוט כל עיקר אפילו פחם בין ביד בין בכלי, ואין היתר אלא לנפץ הפחם באצבעו ואצ"ל שמותר להטות באצבעו את ראש הפתילה כדי שתדלק יפה. המדליק נר של יו"ט צריך לברך אקב"י להדליק נר של יו"ט, ואם חל בשבת אומר של שבת ושל יו"ט, וגם ביו"ט שני של גלויות צריך לברך.

האם מותר ליתן על נר שעה דבר המנעו מלשרוף?

נר של שעה שרוצה להדליקו ביו"ט וחס עליו שלא ישרף כולו, ולחתכו בסכין אסור משום תיקון מנא, ולחתכה ע"י אור קודם הדלקה מותר רק אינו רוצה שלא ישאר מאומה, יכול ליתן סביבו קודם שידליקנו דבר המונע מלישרף בענין שיכבה כשיגיע שם, כגון ליתן סביבו חול וכה"ג, וה"ה דמותר לתחוב אותו לתוך חול תיחוח בענין שאין בו משום עשיית גומא כדי שכשיגיע לחול יכבה, אבל לתוך חול קשה אסור משום עשיית גומא. ולתחוב לתוך המים להט"ז במקום צורך קצת יש להקל, וכמה אחרונים חילקים דלא התיירו זה רק לצורך ד"א וביו"ט שני של גלויות.

האם מותר ליתנם לאתר ההדלקה?

דבר המונע מותר ליתן אפילו אחר הדלקה, ולכן מותר לתחוב אותו בחול אפי"כ אחר הדלקה, אבל אסור להניח הנר בצווינגי"ל אחר הדלקה או להדביק הנר בכותל בענין שיכבה כשיגיע לשם, אבל לאחר שהדליקו אסור כיון שנוגע בשעה, ולכן בין שחותרך אותה ומקצרה ובין שעושה איזה דבר סביבה שיכבה הפתילה כשתגיע לשם אסור, וי"א דאפילו לאחר שהדליקה ג"כ מותר ליתן דבר המונע מלישרף מאחר שאינו עושה מעשה בגוף דבר הנדלק. ויש מתירין לחתוך נר של שעה באור אפילו אחר הדלקה, דהיינו שמדליקים גם למטה כדי לקצרה כיון שאינו נוגע זה להאור כלל אבל ע"י סכין אסור, ולדעה זו שרי אפי"כ היכי שהחלק התחתון אינו דולק אח"כ כלל ונכונן שמהבהבה קצת באור ואח"כ מנתק אחד מחבריו, וי"א דדוקא היכי ששני החלקים נדלקין. ונכון להחמיר כדעה הראשונה שאוסר בזה.

האם מותר ליתן הנר במקום שהרוח נושבת?

מותר להעמיד נר במקום שהרוח יכול לשלוט כשיבא כדי שיכבה, אבל אסור להעמידו שם אם כבר הרוח מנשב אפילו הוא רק רוח מצויה, ויש מחמירין בזה דבכל רגע ורגע הרוח מנשב, ולכן נוהגין בליל יו"ט שאין לוקחין הנרות מביהכ"נ לביתם כדרך שעושין במו"ש אלא תוחבו בחול.

האם מותר להדליק בפתילות שהדליקו אתמול?

נר שכבה ורוצה להדליקו בו ביום מותר לחתוך ראש הפתילה הנשרפת כדי שיהא נוח לידלק, ואפילו בכלי שרי, אכן להמחמירין לקמן אפילו בפחם אפשר דגם בזה יש להחמיר, אבל לחתוך בכלי מגוף הפתילה אסור, ואם רוצה להכין על יום אחר אפילו על יו"ט שני אסור, ואפילו ביד אסור. ושוריו שמן ופתילה מותרין אפילו ביו"ט אחר שבת או שני ימים טובים של ר"ה, וי"א דאם כבו בשבת אסור להדליקן אח"כ ביו"ט, וכן אם כבו ביו"ט ראשון של ר"ה אסור להדליקן ביום שני, ולכתחלה טוב להחמיר שיכין פתילות חדשות מבקעו יום ועכ"פ יראה להדליק הפתילות מצד השני.

לאיזה צורך מותר להדליק נר ביו"ט?

נר של בטלה שאינו צריך לו אסור להדליקו, ולא מיבעי אם אין לו בהבערתו צורך כלל דאסור, אלא אפילו עושה זה לאיזה צורך שאינו לצורך יו"ט או לצורך גופו כלל אסור, אכן אם עושה זה לכבוד יו"ט מצוה הוא, ואע"ג שכבר הדליק נרות של ברכה כשמוסיף נרות להרבות אור בביתו איכא שמחת יו"ט, ודוקא בלילה אבל ביום אסור בביתו, ואם יש ברית מילה בבית מותר. וכן נר שעושין אותו שלא לצורך אלא שאינם רוצים לעמוד בלא נר אפילו בשעה שהם ישנים חיי של בטלה, מיהו בני אדם שהם מפחדים לישן אם אין נר דלוק מותר. וי"א דהעולם אין נוהרין בנר של בטלה ויש להם על מה שיסמכו, ואין להקל בזה. ונר של יא"ר ציי"ט אם לא הדליקו בערב יו"ט ידליקו עכ"פ בחדר שאוכלין בו

הגנה בעצמך... האם מותר להדליק ביו"ט הלעקטע"ר בבית שישן שם כדי ליטול דבר משם?

 הלכתא דיומא
לימוד שבת ערך אר"ח
עם משנה ברורה
כל הזכויות שמורות
אסור להעתיק מל יומא
© מהדורת חסד

דפי שיעורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן תקיד סעיף ג
עד סימן תקטו סעיף א

ה' אלול

מחזור שנתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.HilchusaDiyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מתרגמת המפעל

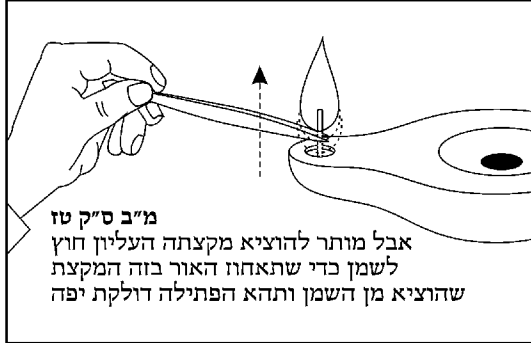
מ"ב ס"ק טו
וחתיכות חלב או שעה
המונחות בנר מותר ליקח
אחת מן החתיכות
הרחוקות מן הפתילות

סימן תקיד - שו"ע סעיף ב
להטות הנר כדי להרחיק השמן מן
הפתילה חשיב כיבוי ואסור

מ"ב ס"ק טז
ואם אינו יכול לאחוז בפתילה להוציא מקצתה חוץ
לשמן מחמת שהשמן סמוך מאד לאש הדולק מותר
להגביה הנר מעט כדי שיסתלק השמן מעט לאחוריו
ויוכל לאחוז בפתילה ולהוציא מקצתה כדי
שתאחוז בו האור

מ"ב ס"ק טז
אבל מותר להוציא מקצתה העליון חוץ
לשמן כדי שתאחוז האור בזה המקצת
שהוציא מן השמן ותהא הפתילה דולקת יפה

מ"ב ס"ק יח
אסור לחמם נר
של שעה ולדבוק
בכותל או במנורה
גזירה שמא ימרח

מ"ב ס"ק יז
וה"ה דמותר לכפול נר שעה
הדולק ולהדליק גם ראש התחתון

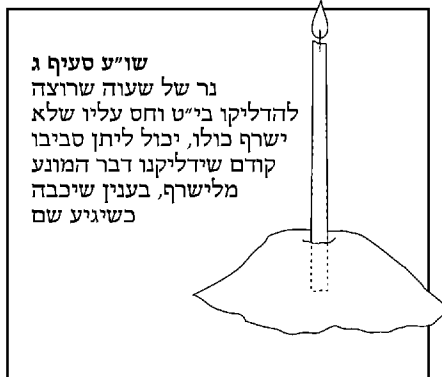

מ"ב ס"ק כא
בצוויינגייל אחר הדלקה...
בענין שיכבה כשיגיע לשם

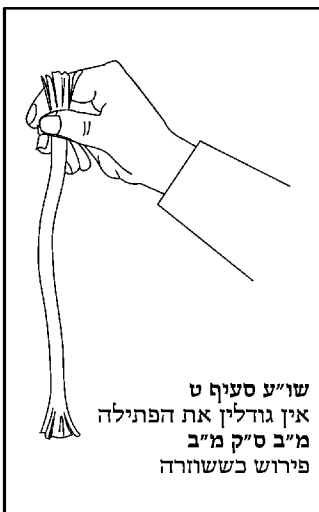
הנר, בכותל
או להדביק

שו"ע סעיף ג
ויש מתירין לחתוך
נר של שעה באור
דהיינו שמדליקים
גם למטה
כדי לקצרה

שו"ע סעיף ג
נר של שעה שרוצה
להדליקו ב"ט וחס עליו שלא
ישרף כולו, יכול ליתן סביבו
קודם שידליקנו דבר המונע
מלישרף, בענין שיכבה
כשיגיע שם

שו"ע סעיף ט
אין גודלין את הפתילה
מ"ב ס"ק מ"ב
פירוש כששורה

מ"ב ס"ק לז
וה"ה לפעמים כשעדיין
הוא רך משימין קש או
שאר דבר באוירו מדופן
לדופן כדי שלא יפלו
הדפנות יחד אסור ליטול
הקש מתוכו ביו"ט מהאי טעמא

שו"ע סעיף ז
אין פוחתין נר של חרס, דהיינו בעודו רך
כמו ביצים של יוצר למעך
אורו ביד לעשות
לו בית קבול,

מ"ב ס"ק לו
וכן שני כלים שהם מחוברין יחד בתחלת עשייתן
כגון שני נרות או כוסות וכה"ג אין פוחתין אותן לשנים

שו"ע סעיף ח
אלא אם כן ע"י שנותן שני ראשיה
בפי שני נרות ומדליקה באמצע

נכרי שהביא דורון לישראל ביו"ט מה דינו?

נכרי שהביא דורון לישראל ביו"ט, וכן שהביא למכור בעיר שרוב ישראל דרים בה, ורק בעיר שרובה נכרים התירו במכירה דא אדעתא דרובא עבדי, וכן בקצץ להעכו"ם מעות להביא לו פירות או דגים מעו"ט והביאן ביו"ט, אם יש ממינו במחובר או שמחוסר צידה אסור אף למי שלא הובא בשבילו לאכלו בו ביום, או להנות בו כגון הדס שנקצץ אסור להריח בו וכן שאר הנאות, ואסור אף אם עשה העכו"ם לעצמו משום מוקצה, ואפי" עבר ונתן לפיו ולעסו או אם בשוגג נתן לתוך פיו, ואפילו אם כבר בירך ע"ז אסור לבלעו, ואפילו לטלטלן אסור עד לערב בכדי שיעשו. ובעיקר דין קציצה יש להחמיר ולאסור, ומ"מ אם יהיה לזה עוד ספק יש להתיר בקצץ אפילו לענין מלאכה גמורה לערב של מוצאי יו"ט ראשון מיד. ולענין תחומין יש להתיר בקצץ שלא יצטרך בכדי שיעשה למוצאי יו"ט ראשון אפילו אם לא יהיה לזה עוד צירוף ספק. והיבא שהרוב אינו במינו במחובר והמיעוט יש עדיין במינו במחובר, לא שרינן מכה כל דפריש מרובא פריש משום דאיכא רוב המנגד לזה, כי רוב המביאין פירות למכור מביאין אותן שנתלשו היום יותר ממה שמביאין אותן שנתלשו מכבר. כמהין ופטריות שהביא עכו"ם לישראל ביו"ט נמי אסורין דלמא תלשן ביו"ט.

בו ביום איזה איסור עוד יש בו?

בו ביום אסור נמי משום מוקצה, אפילו להסוברים דאין מוקצה ביו"ט, וגם אין חילוק בין שהפירות של עכו"ם או של ישראל, ובפירות שקלין לתלוש ואדם מתאוה להן יש בו משום גזירה שמא יעלה ויתלוש, ואפילו לקטן וצדן העכו"ם לעצמו.

הובא יום א' דיו"ט האם ימתין במצו"ט בכדי שיעשו?

בשני ימים טובים של גלויות אם הובא ביום ראשון מותר מיד בליל י"ט שני בכדי שיעשו, ויש מחמירין לאסרו עד מוצאי י"ט שני בכדי שיעשו, ונוהגין להחמיר אם אינו צורך י"ט לצורך אורחים ובכה"ג, כשאין לו מאותו המין דאם יש לו לא מקרי לצורך, דאז נוהגין להקל לאחרים שלא הובא בשבילן ביו"ט שני אחר בכדי שיעשה, אבל בלא"ה אין להקל אף לאחרים, ובמקום שיש עוד צדדים להתיר יש לסמוך להקל.

מי נקרא אורח להקל בעדו?

מה דמחשבינן אורחים כאחרים י"א דהיינו דוקא כשהזמינן אחר שהביאו הדורון, דאלו אורחים שהזמינן מקודם חשיבא כבני ביתו ואסור, ויש להקל לאורחים מעיר אחרת אף אם הזמינן מקודם ואף הוא בעצמו אוכל עמהן, וקודם כדי שיעשו אין להקל בכל גזוני אף לאחרים.

למי אסור עד מצו"ט בכדי שיעשו?

י"א דלדעה זו אינו אסור כל יום ב' אלא לאותו ישראל שהובא בשבילו, אבל לשאר ישראל מותר מיד בערב יום ראשון וא"צ

להמתין אף בכדי שיעשו. ואם קצץ עם העכו"ם מערב יו"ט שיביאו לו בזמן היתר והם הביאו לו ביו"ט ראשון יש להקל ביו"ט שני לאחר כדי שיעשה אף לאותו ישראל בעצמו שהובא בשבילו, וכשיש לו דוחק גדול וצורך באכילה יש לסמוך להתיר אף לאותו ישראל עצמו שהובא בשבילו ביום א' אחר שיעור כדי שיעשה בתחילת ליל ב', ויש שאין מקילין בזה, מ"מ אם יש לזה עוד קצת ספק אם נלקט היום או מעו"ט או שמא לא בשביל ישראל יש לסמוך להקל.

הובא ביו"ט ב' או בב' ימים ר"ה מה דינם?

אם הובא ביו"ט שני צריך להמתין במוצאי יו"ט בכדי שיעשו, וה"ה אם ליקט העכו"ם או צד ביום טוב שני והביא תיכף במוצאי יו"ט דצריך להמתין בכדי שיעשו, וברא"ה מיקל היבא שלא היה בו רק איסור תחומין דאין להחמיר להצטרך בכדי שיעשה רק אם הביא ביו"ט גופא ולא במוצאי יו"ט (והיינו אפילו שלח הישראל להעכו"ם והיה ע"פ צוואתו), ואין חילוק בין הוא לאחרים כיון שהובא ביום זה, אכן אם הביא בתחלת הלילה דאין פנאי לצוד היום ובע"כ ניצודו ביום ראשון יש לו דין הביא ביו"ט ראשון, וכן אם הביא העכו"ם בתחלת ליל ראשון יש לו דין ניצוד מעו"ט, ואם הביא מתוך התחום שרי. אבל בשני ימים של ר"ה או ביו"ט הסמוך לשבת, כגון שהיה יו"ט ביום ע"ש והביא ביו"ט, או שהיה ביום א' והביא בשבת שלפני יו"ט, בין מלפניו בין מלאחריו, אם הובא בראשון לכו"ע צריך להמתין עד מוצאי י"ט ושבת בכדי שיעשו, ובוה אין חילוק בין לו בין לאחר, ואף אם נלקטו או ניצודו מאליהן, אכן בזה במו"ש מותר מיד ואין צריכין להמתין בכדי שיעשו.

כמה הוא שיעור כדי שיעשו?

שיעור כדי שיעשו היינו כדי שילך הנכרי למקום שליקט, אם יודע מאיזה מקום ליקט הן רחוק או קרוב משערינן בו, ויגמור המלאכה ויחזור לכאן, ולדידן דנוהגין להחמיר להמתין עד מוצאי יו"ט שני בכדי שיעשו שיעור ג"כ כן. י"א דלאחרים השיעור כדי לקיטה לחדר, אמנם בעו"ש דעתו דאין לחלק בזה וצ"ע. וי"א דשיעור כדי שיעשו הוא כדי שיוכלו להביא ממין זה ממקום הקרוב הנמצא סמוך לעיר, ובמוצאי יו"ט שני [אם הביא בראשון] אפשר דיש להקל לאחרים בשיעור זה. ואם הביא עכו"ם ע"י רכיבה בסוס א"צ להמתין אלא בכדי רכיבה לשם.

יש לו ספק מהיכן הביא עד מתי ימתין?

אם נסתפק לו מהיכן הביאן שיעורן כדי שיבואו מחוץ לתחום, בין לחומרא דאם ספק שמא בתוך התחום או חוץ לתחום צריך להמתין עד כדי שיביאו מחוץ לתחום, וכן לקולא אם ידוע לו שבודאי מחוץ לתחום אלא שאינו ידוע אם בסמוך לתחום או רחוק הרבה אין להחמיר להמתין אלא בכדי שיעור מחוץ לתחום, ואם יש לו ספק אם הביא ממקום קרוב שהוא בתוך התחום או חוץ לתחום אין צריך להמתין רק בכדי הבאה שהוא בתוך התחום אם הוא לצורך מצוה.

הגיע לו דורון מנכרי ביו"ט ע"י ספינת האוויר כמה צריך להמתין בכדי שיעשו? בעצמך...

ל"בחד שחזן עירך אר"ח עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
המחזור לזמינות מ"ל ויחד
© מתחלת הסתיו

זכות הלימוד

בר"ה והסיח לפי תומו שנילקט בערב ר"ה ובוה אין נ"מ אם הפירות נאכלין חיינ או לא, ג"כ נאמן, מיהו אם היה פירות שאין נאכלין חיינ והביאן ביו"ט שאחר שבת, או שהביאן בשבת והוא מסל"ת שנילקטו מע"ש אסור לאכלן ביו"ט. ודוקא אם הוא יום א' של יו"ט, אבל אם הוא יום ב' של יו"ט לית ביה אלא איסורא דרבנן לכו"ע ועכ"מ נאמן.

גוי שהביא דברים הצריכים תלישה וצידה מה דינם?

נכרי שהביא דורון לישראל מדברים שיש במינם במחומר או מדברים שמחוסרין צידה, ביו"ט ראשון של ר"ה שחל להיות בה' בשבת, יש מתירים לאכלם בשבת בכדי שיעשו, ויש אוסרים, ואפילו נשרו או ניצודו מאליהן ג"כ אסור ביום השבת, ולמו"ש מותר בזה מיד, ולדידן דנוהגין להחמיר בשני ימים טובים של גלויות נמי דינא הכי, אבל בנשרו מאליהן ביום א' או לקטן הגוי לעצמו מותר במוצאי יו"ט ראשון מיד.

למעשה כאיזה דעה נהגין?

להלכה בשני ימים טובים של ר"ה יש להחמיר בשבת, ובמוצ"ש מותר מיד וא"צ בכדי שיעשה אם לא דהובא ביום ו', וי"א דצריך להמתין במו"ש בכדי שיעשו, אבל בשני יו"ט של גלויות יש להקל בשבת שהוא לאחריהן ומותר ליל שבת לאחר כדי שיעשו, וה"ה אם חל שני יו"ט של גלויות ביום א' וב' והעכו"ם הביא לו בשבת מותר לאכול ביו"ט א' בערב אחר כדי שיעשו, לאפוקי של ר"ה דכיום אחד חשיבי אסור עד מוצאי יו"ט של ר"ה, ולדע"א אסור עד אחר כדי שיעשה.

אם הביא דברים הצריכים הכנה מה דינם?

ודוקא בפירות שאין צריכים הכנה ביו"ט שלפני השבת, אבל דבר שצריך להכין ביו"ט שני לצורך השבת, כגון דגים שצריכין בישול ובשבת ואפי' ביו"ט אסור לבשלם משום מוקצה, בזה אסור אפי' לישראל אחר אם לא שנזדמנו לו אורחים, ומ"מ מותר לבשל ע"י עכו"ם בענין שאין בו משום בשולי עכו"ם בע"ש לצורך אכילת שבת לאחר שימתין בליל שבת בכדי שיעשה. וכ"ז כשיש לו ממין זה בתוך ביתו לכבוד שבת, אבל אם אין לו ממין זה בתוך ביתו והוא צריך לו לכבוד השבת מותר לטלטלו ולבשלו בעצמו לכבוד השבת, לאחר שהמתין במוצאי יו"ט א' בכדי שיעשה, לאפוקי שלא יבשל מקדם אף אם יעשה לכבוד שבת ג"כ אסור, רק שיזהר מלטעום ממנו עד שימתין בליל שבת בכדי שיעשו.

עשה הנכרי המלאכה לעצמו עד מתי צריך להמתין?

אפילו תלשן הנכרי או צדן לעצמו, או נפל מן האילן מעצמו או ניצוד מעצמו, אם נמלך אח"כ להביא לישראל אסור באותו היום בין לישראל זה בין לאחר בין לאכלו ובין לטלטלו משום מוקצה, ובפירות יש בו עוד איסור משום שמא יעלה ויתלוש, אבל לערב מותרין מיד במוצאי יו"ט אף למי שהובאו בשבילו, ואפילו לערב היה יו"ט כגון שני יו"ט של גלויות ורק בשני יו"ט של ר"ה אסור גם בשני וגם בשבת הסמוך ליו"ט אסור משום הכנה. ודוקא אם הביא מתוך התחום, אבל אם הביא מחוץ לתחום אף דהתלישה היה לעצמו אסור עכ"פ משום תחומין למי שהובא בשבילו בכדי שיעשו.

ספק נלקטו ביו"ט או נלקט בשביל ישראל מה דינם?

עכו"ם שליקט לעצמו אפילו אם הוא ספק אם נלקטו או ניצודו היום אסורים וא"צ כדי שיעשו, ואפילו ביו"ט שני יש לאסור, ויש מפקפקים ע"ז, והפ"ח מבריע דלענין ליקוט יש לאסור אבל לענין צידה מותר ביו"ט שני. אכן אם ודאי לקטן או צדן היום ורק ספק אם לקטן וצדן בשביל ישראל אם צריך להמתין בכדי שיעשו תלוי במחלוקת ויש להקל לצורך מצוה. ואם היו שני הספיקות יחד אם נלקטו היום ואם נלקטו בשביל ישראל ביום אסורים, אלא דבערב מותרין מיד, ואפילו היה יו"ט בערב כגון שני יו"ט של גלויות, אכן בנכרי שהביא דורון לישראל ואו הביא למכור בעיר שרובה ישראל אסור בכדי שיעשו, ומ"מ להאמרים דדורון חשיב רק כספק, אם היה לזה עוד ספק כגון ספק אם יש במינו במחומר א"כ הוי ס"ס ומותר לערב גם להחמירין בספק אחד.

אם ניכר בהם שנלקטו היום מה דינם?

אבל אם ניכר בהם שלא נלקטו ושלא ניצודו היום שהיו הפירות כמושין, וה"ה לענין דגים שניכרים שניצודו מעיו"ט כגון שנס ליחן ואדמומית שתחת לחייהן שבודקין אותן שם, מותר למי שלא הובאו בשבילו, ואם לא באו מחוץ לתחום מותר אף למי שהובאו בשבילו.

מסל"ת האם הוא נאמן לומר שלא נלקטו היום?

נכרי מסיח לפי תומו שלא נלקט היום או ניצוד היום נאמן, ודוקא שאין הנכרי יודע שאסור לישראל מה שנילקט וניצוד היום, דאל"ה אמרינן דמתכוון להשביח מקחו. ואפילו אם העכו"ם הביא ביו"ט אחר שבת והסיח לפי תומו שנילקט בער"ש, או שהביא

הגוי הקונים שכר במוצאי פסח מנכרי האם מותרים לקנות תיכף בזמן צאה"כ או צריכין להמתין כ"ש? בעצמך...

זכות הלימוד

כל הזכויות שמורות
המחזור לזיכרון מ"ל וי"ח
ע"מ משנה ברורה

לתחום, ואם הוא דבר שיש במינו במחובר או מחוסר צידה אסור באותו יום משום מוקצה, ולערב מותר באכילה וא"צ להמתין בכדי שיעשו, ואם אנו רואין שעי"ז שאנו מתירין לקנות מהם הם מרבין להביא אסרינן להו לקנות מהם, אבל מן הסתם אין חוששין שמא ירבה להביא גם בשביל ישראל ומותר ליקח ממנו בעיר שרובה עכו"ם. ומ"מ עכו"ם המביא דגים למכור בעיר שרובה עכו"ם אף בסתם יש לחוש שירבה להביא בשביל ישראל, ותלוי לפי הענין לפי ראות עיני המורה, דאם העיר כולה עכו"ם רק אנשים יחידים ישראלים נמצאים שם אין לחוש לזה. ויש להסתפק אם רוב הקונים מנין זה ישראלים אם אזלינן בתרייהו אם לא, ולפי"ז בענין דגים שמצוי להיות רוב הקונים על שבת ויו"ט ישראלים הרבה שדרינן שם אף אם הם מיעוט נגד העכו"ם אסור מדינא לקנות שם דגים ביו"ט מן העכו"ם אף אם יודע שלא ניצודו היום. **ובידיענין שהביא בשביל ישראל או אפילו שכוון גם בשביל ישראל אסור אפילו ברוב עכו"ם, ויש מקילין, ואין כדאי לכתחלה להקל אם לא שיצטרף לזה עוד ספק.**

מחצה על מחצה או הביא בשביל שניהם מה דינו?

מחצה על מחצה אסור דמסתמא לצורך שניהם נעשה, וע"כ צריך גם בזה להמתין עד כדי שיעשה, וי"א דהוי ספק אם בשביל ישראל או בשביל עכו"ם, וכן כשידוע שלוקט או הביא מחוץ לתחום לצורך שניהם אפילו אם רוב עכו"ם אסור.

בעיר שרובה ישראל מה דינו?

בעיר שרובה ישראל כל כמה דלא ידעינן דהביא בשביל עכו"ם מן הסתם תלינן שבשביל ישראל הביא, ואם הוא דבר שיש במינו במחובר או מחוסר צידה צריך להמתין בכדי שיעשו. וכ"ז בהיה הנכרי בן עיר ויצא חוץ לעיר לצוד וללקוט, הא בנכרי כפרי שהביא סחורתו לעיר אפילו רוב העיר הם ישראלים אזלינן בתר רוב עלמא ורוב נכרים הם, ואין להם דין צידה בשביל ישראל ואסורים רק ביו"ט א' משום מוקצה ובליל שני מותרין מיד, ואם הובא מחוץ לתחום די אם ממתין בליל מוצאי יו"ט א' כדי שיעשה, וי"א דבדאי אדעתא דעיר זו ליקט וצד, **אכן אם היה העכו"ם ידוע שמביא תמיד סחורתו לעיר זו למכור לכו"ע אמרינן דאדעתא דעיר זו ליקט וצד.**

ספק אם הביא מחוץ לתחום מה דינו?

אם הוא ספק אם באו מחוץ לתחום, אם הוא נכרי השרוי עמו בעיר בתוך התחום ופירות המצויים בעיר מותר, ואם לאו אסור ומותר בערב מיד, וי"א דגם ביו"ט גופא שרי, **ולדינא עיקר כסברא א' ויש מקילין ביו"ט שני.** ובש"ש ב' דה"ה לענין מחובר אם יש לאותו עכו"ם גם פירות תלושין בביתו ופירות מחוברין חוץ לתחום תלינן שמתלושין לקח, ונה"ה לענין דגים שיש לו בביתו שניצודים מעיו"ט לא חיישנן שהלך לצוד. אבל בא"ד ופמ"ג הסכימו לאסור בכל גווני.

הביא דברים שאין צריכים תלישה וצידה מה דינם?

דבר שאין במינו במחובר ואינו מחוסר צידה כגון אוזים ותרנגולים וכה"ג, או שהביא הנכרי פירות יבשים, אם בא מתוך התחום מותר לכל, ואם באו מחוץ לתחום אסור לאוכלן למי שהובאו בשבילו ולכל בני ביתו, ובנכרי שהביא פירות לעיר שרובה ישראל אפילו מסתמא אסור לכולם, **ולענין אורחים אם הם סמוכים תדיר על שולחנו לכו"ע הם כב"ב, ואפילו אם זימנן במקרה ג"כ יש אוסרינן, ומ"מ לענין כדי שיעשו אין לאחרים להחמיר בזה, אכן אם זימנן אחר שהביא הנכרי הדברים לביתו יש להקל.**

האם מותר לטלטלו?

אבל מותר לטלטל בתוך ד' אמות ממקום שהניח הנכרי ולא יותר, ואפילו הביא הנכרי לעצמו ג"כ דינא הכי, או בתוך העיר מוקפת חומה או בתוך העיר שיש בה תיקון עירובין, או מבצר שידוע שהוקף לדירה, ואפילו הביא למכור בעיר שרובה ישראל או כולה דלכולם אסור אעפ"כ מותר לטלטל דמ"מ הא מותר לאותם שבתחום מקום שלקח, ואפילו ליבא שם ישראל ג"כ שרי דמ"מ אלו איתרמי שם ישראל הוי שרי, ואחרים מותרים אף לאכלם וכ"ש לטלטלם, ומ"מ חוץ לד"א אסור לטלטל גם לאחרים, ואפילו א"א להם לתקנן או לבשלן אא"כ יטלטלן חוץ לד"א אסור, אם לא שהוא לצורך יו"ט דאז יש להתיר להוציאן ע"י נכרי. **ואפילו בהובא מחוץ לג' פרסאות לא החמירו אלא למי שהובא בשבילו, ואם היה בהמה והאחר אוכל מעט ממנה מותר לשחטה מיד, ומ"מ גם אחר השחיטה אסור למי שהובא בשבילו.**

מתי ימתין בכדי שיעשו בליל ב' דיו"ט או במצו"ט?

לערב י"ט ראשון צריך להמתין מי שהובאו בשבילו בכדי שיעשו לפי ערך הזמן שנשתהא המביא, ומותרין אח"כ אפילו לדין שנוהגין להחמיר בצידה ומחובר. ואם א"י משערינן רק בכשיעור הבאה מחוץ לאלפים אמה, ומ"מ אם הביאו ממקום רחוק א"צ להמתין רק שיעור הזמן שהולכה כדרך משקידש היום, אבל מה שהולכה מעיו"ט אין לצרף, **ויש מחמירין להמתין האי שיעורא ביום שלאחריו ולא בכניסת לילה שאין דרך להביא בלילה מחוץ לתחום, ויש להקל ביו"ט ודי בכניסת ליל שני, מ"מ דוקא לענין תחומין אין להחמיר, אבל אם באיסור דאורייתא שלקט ממחובר חוץ לתחום יש להחמיר, ולדבר מצוה או בשעת הדחק יש להקל בכל גווני.**

נכרי שהביא סתם מה דינו?

בעיר שרובה נכרים מן הסתם כל המביא לצורך הרוב מביא, ואם הוא דבר שאין במינו במחובר שרי לאלתר לאכול, ובלבד שלא יזכיר לו סכום דמים רק יקח ממנו בהקפה, ולא ישא ויתן עמו ע"ד המקח, ולא יטלטלם חוץ לד"א כיון שהובא מחוץ

הגיע לו חבילה ע"י הבי דואר ביו"ט האם מותר לטלטלו? **הגנה בעצמך...**

הלכתא דיומא
ל"בחד שנתן ערך ארוך
עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
המחבר לזכויות מ"ל וי"ח
© מנהלת הסתם

זכות הלימוד

אין במינו במחובר האם צריך להמתין בכדי שיעשו?

דבר שאין במינו במחובר שהובא לישראל ב"ט ראשון של ר"ה מותר בשני בכדי שיעשו, והוא הדין לשבת וי"ט הסמוכים זה לזה אם הובא בשבת מותר כמו"ש בכדי שיעשו, ואע"ג שחל אז יום א' של יו"ט וה"ה בחל שבת אחר יו"ט.

ישראל ששיגר דורון לחבירו ביו"ט מה דינו?

ישראל ששיגר דורון לחבירו ע"י נכרי מערב יו"ט ונתעכב הנכרי והביאם ביו"ט מחוץ לתחום מותר אפילו למי שהובא בשבילו לאכלם, אבל אסור לכל ישראל לטלטלם חוץ לדי' אמות או חוץ לעיר המוקפת חומה או חוץ למבצר שידוע שהוקף חומה לדירה. וכ"ז דוקא בנתעכב העכו"ם בדרך, אבל אם המשלח היה יודע שלא יגיע עד יו"ט להמקבל ה"ז אסור באכילה למי שהובא בשבילו ולערב בכדי שיעשו, ואפילו בנתעכב דמותר מ"מ אם הדורון הוא דבר שיש במינו מחובר או דגים שיש במינו מה שניצוד היום אין לקבל ממנו אא"כ חתום בחותם, ומ"מ ישראל שקנה מעיו"ט דבר שיש במינו במחובר והפקידו ביד עכו"ם בלי חותם מותר למחר ליקח ממנו ולהשתמש בו, אף שאינו מכיר היטב אם זהו שהפקיד אצלו לא מחזיקין ריעותא שהחליף באחר שנלקט ביו"ט מאחר שמצא טוב ויפה כמו שהניח ולית ליה ריעותא.

לא ידע שיקבל דורון ביו"ט מה דינו?

כ"ז דוקא שהמקבל ידע שיגיע לו דורון מפלוני וסמך ע"י, אבל אם לא היה דעתו מאתמול אסור משום מוקצה ואפילו למי שלא הובא בשבילו אסור, וי"א דלא שייך בזה מוקצה דהבעלים לא הקצום, ואין לאסור אלא בהיה לו לישראל עצמו פירות חוץ לתחום והביאם לו הנכרי ביו"ט, ויש מקילין גם בזה כיון שלא הכניסם לאוצר וכדומה אלא שריחוק המקום עיכבו מלהשתמש בהם, ויש לסמוך עלייהו בשעת הדחק, וכ"ז למאן דאית ליה איסור מוקצה ביו"ט, אבל למאן דלית ליה איסור מוקצה ביו"ט לא שייכא כלל כל דין זה.

האם מותר לשלוח לחבירו בהמות ותבואה ביו"ט?

מותר לשלוח לחבירו ביו"ט לדורון אפילו דרך ר"ה בהמה חיה ועוף אפילו חיים, ואפי' אם הוא יודע שחבירו לא ישחטם, וולמאן דאוסר מוקצה ביו"ט דוקא בבהמה שאינה עומדת לגדל ולדות, וכן בעוף, דאל"ה הוא מוקצה ואסור לשוחטן ביו"ט, ויינות שמנים וסלתות וקטניות, אבל אסור לשלוח תבואה בין חטים או שאר מיני תבואה אפילו במקום שיש עירוב, אכן אם חבירו צריך היום ליתן תבואה לבהמתו מותר לשלוח לו במקום שיש עירוב, ויש מחמירין גם בזה, ולצורך יש להקל, ותבן או שחת בודאי יש להקל לשלוח דהם עומדין רק לבהמה, ובזמננו דרוב שבותל שועל עומד לסוסים ולא למאכל אדם אפשר דיש להקל וצ"ע.

בכמה אנשים מותר לשלוח ביו"ט?

כל דבר שמותר לשלוח ביו"ט לא ישלחנו בשורה, דהיינו ג' בני אדם או יותר זה אחר זה נושאים כולם מין אחד, ואפילו דרך מבוי המעורבת אסור, ולהמ"א אפילו בחצר אסור, אבל כמה אחרונים מפקפקין ע"ז, ואם הוא לצורך יש להקל, לאפוקי כשהיא בערבוביא דלא מקדי בשורה, וי"א דבכל גווני אסור, ורש"ל החמיר כשהוא בזה אחר זה אפילו בג' מינים ע"י ג' בני אדם, ואין להקל בג' מינים בהם כ"א כשהם בערבוביא, ולהא"ר יש להקל בשלשה מינים ע"י ג' ב"א בכל גווני, אבל אם כל אחד נושא מין אחר מותר.

איזה דברים מותר לשלוח ביו"ט לחבירו?

משלחים בגדים אע"פ שאינם תפורים, שהם ראויים לישען עליהם בענין שמותר לישען עליו, ואפילו יש בהם כלאים אם הם קשים, אבל לא מנעל שאינו תפור אפילו היכי דנקט בתפירה שאינה כראוי, ומשלחין תפילין כשהן תפורין ומתוקנין כל צרכן שהן ראויין להיות נאות כהן בחול, לאפוקי תבואה דאפילו בחול אינה ראויה ליהנות בלא טחינה. וכל כיוצא בזה אפילו דרך ר"ה מותר לשלוח. י"א דאין לשלוח תכשיטין של זהב ביו"ט ואפשר אפילו בשל כסף, וי"א שמותר לשלוח תכשיטין כיון שראויין להתלבש בהן.

האם מותר ליקח מהנכרי קמח ביו"ט?

דבר שאין בו משום מחובר ולא משום צידה ולא משום נולד מותר ליקח מתנוני נכרי אפילו הובא להנכרי היום מחוץ לתחום, ודוקא בעיר שרובה עכו"ם, אבל בעיר שרובה ישראל או חציה אסור ליקח ממנו וצריך להמתין עד לערב יו"ט ראשון בכדי שיעשו, וכן קמח שנשחטן היום בעיר שרוב הלוקחים פת וקמח או שיפון ושעורים הם נכרים מותר ליקח ממנו, ולהמ"א אינו מותר ליקח כ"א מיד החנוני שהוא לוקח מן נחתומין, אבל מן הנחתום בעצמו אין להתיר ליקח ביו"ט כ"א בשעת הדחק, וי"א דאין חילוק בין חנוני לנחתום ושלא בשעת הדחק בשבת גם בחנוני אין להקל, אבל אם רוב הלוקחים פת וקמח הם ישראל אסור ליקח קמח אא"כ ידוע שנשחטן מאתמול.

האם מותר ליקח פת מנכרי ביו"ט?

וכן מותר ליקח ממנו פת שאפה בו ביום בעיר שרוב הלוקחים הם עכו"ם אפילו ידוע שהקמח נשחטן היום, וכן אם נאפה בשבת שלפניו, ויש מחמירין בזה ואין להקל כ"א בעת הצורך, ואם היה ידוע לו שהטחינה וההרקדה היה מעיו"ט או מותר אפילו בעיר שרובה ישראל. וכ"ז דוקא כששומת הלחם היה ידוע וא"צ עתה לישא וליתן עמו בעד דמי המקח, דאל"ה גם גבי ישראל אסור, ואם אינו מאמינו העכו"ם בלי נתינת המעות מותר להניח לו משכון ע"ז, אבל אסור לקרוא העכו"ם לביתו ולהראות לו המעות שיקח בעצמו, ואפילו ע"י עכו"ם אסור לקנות, ומותר ליתן לעכו"ם מעות מעיו"ט שיתן לו פת ביו"ט.

בריא הנמצא בבית החולים ביו"ט ומביאין לו אוכל האם מותר לאכול?

הגנה בעצמך...

ל"בחד שחטן עירך אר"ח עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות. אישור לשימוש מ"ל ויחיד. © מנהלת הסתכל

Sponsored By: DollarPhone

זכות הלימוד

דברים השייכים לאותו יום אבל לא בשביל הפסד ממון, ונכון להחמיר ובפרט במקום שיוכל למסור הכלים או המפתח למי שהוא נאמן לו בביתו דאז אסור לד"ה, ומ"מ המחזורים שהביאם ביו"ט לבהכ"נ ומתירא מגנבה אע"פ שא"צ להם עוד ביו"ט מותר להביאן לביתו לד"ה, אך המחזורים שמונחים מכבר בבהכ"נ כשאין צריך להם עוד ביו"ט ביום זה אפילו אם צריך להם ליום שני של יו"ט, נכון להחמיר שלא להחזירם לביתו ביו"ט אפילו אם יש שם חשש גנבה, דאם צריך להם לומר בביתו שירות ותשבחות לכיו"ע מותר להחזירם לביתו בלי חשש גנבה. אבל סתם אבנים שאינם מיוחדים להשתמש [דאם מיוחדים הו"ל כמו כלים] וכיוצא בהן אסור אפילו בטלטול, וכ"ש להוציא ולכמה פוסקים חייב מלקות על הוצאתו לר"ה, ואף לכרמלית אסור מדרבנן.

איזה משחקים מותר לשחוק ביו"ט?

מותר לשחוק בכדור אפילו בר"ה, ויש אוסרינן, ולגדולים שנוהגין כן מנהג רע הוא, ולענין שאר מיני שחוק דינן כמו בשבת.

האם מהני עירובי חצירות ביו"ט?

אם הניח עירובי חצרות מלבד מה שעשה תיקון מבוואות בעיר מותר לטלטל ולהוציא מחצר לחצר אפילו דרך המבוי כל שיש לו תורת כלי אע"פ שאינו לצורך היום כלל, אבל אבנים וכה"ג אסור משום מוקצה, ואם לא הניח עירובי חצירות אסור להוציא דבר שאין בו צורך היום כלל אפילו מחצר לחצר או מבית לחצר, וי"א דלא תקנו עירובי חצרות כלל ביו"ט ומותר להוציא מחצר לחצר או מבית לחצר אפילו דבר שאין בו צורך היום כלל, ומ"מ לכתחלה כשמערב ע"ח בע"פ לכל שבתות השנה יכלול גם יו"ט ויאמר ולכל יו"ט לצאת גם דעת המחמירין.

סכינים האם מותר להוציאן ביו"ט?

אף הכלים ששייכים לאוכל נפש כגון סכינים וכה"ג, אם כבר גמר סעודתו ולא יצטרך עוד אליהן אסור להוליכן עמו בר"ה או בכרמלית, ויש מקילין בסכינים שמא יזדמן לו איזה פרי לחתוך בו, מיהו אם ידוע לו בודאי שלא יצטרך לסכין בהליכה זו כגון שהולך לבהכ"נ וכה"ג אסור להוליכו עמו לד"ה.

האם מותר להוציא בשביל נכרי ביו"ט?

אסור לישראל להוציא שום דבר ביו"ט אפילו של אוכל נפש לצורך נכרי, אבל מותר לשלוח לו ע"י נכרי כגון שצריך להחזיר משכון לנכרי אלם, ואפילו לית ביה חשש סכנה וכדומה לזה כגון מפני דרכי שלום.

האם מותר לשלוח נכרי בעי"ט לקנות לו דבר ביו"ט?

ישראל שאמר לנכרי מבע"י תקנה לי יונים למחר לצורך יו"ט לא יפה עושה, בין שנתן לו מעות לקנות לו למחר, ובין שאמר לו קנה ממעות שלך ואני אחזיר לך, ואפילו אם הגוי קונה בלא מעות אפ"ה אסור כשהעכו"ם פוסק סכום המעות ביו"ט, אבל אם עשה כבר מותר לאכול מהם ביו"ט, והוא שלא יהיו מפרזינין, ולהרא"ש השיעור דמפרזינין היינו חוץ לתחום, וכל שאין כחם לפרוח חוץ לתחום הו"ל בניצודין ואינם נחשבים כמחוסרי צידה, ובשו"ע לא הזכיר כלל שיעור הפרזיחה מחוץ לתחום, וצ"ע. והזמנה כשאמר יוני ישראל אינם צריכין דשל עכו"ם א"צ הכנה, אבל אם רגיל בכך אסור לאכול מהם עד לערב ובכדי שיעשה. וכ"ז כשהובא מתוך התחום, או אפי" מוחוץ לתחום ובעיר שרובה עכו"ם, אבל בעיר שרובה ישראל ומחוץ לתחום אסור לאכלם עד לערב בכדי שיעשו אף אם אינו רגיל בכך.

איזה הוצאה שלא לצורך אוכל נפש הותרה ביו"ט?

מתוך שהותרה הוצאה לצורך אכילה הותרה שלא לצורך אפילו להוציא אותו לר"ה וכ"ש לכרמלית, וכן בהבערה ושחיטה ואפיה ובשול אמרינן בהו מתוך ובעינין שיהא עכ"פ צורך קצת, הוצאה כגון קטן, לא מיבעיא דאם לא יוציאו יבכה ויצטער האב עי"ז בודאי מותר, אלא אפילו אם יכול להניחו אצל אמו ולא יבכה מ"מ אם יש לאב געגועים על בנו ג"כ מותר, וכ"ש להוציא קטן בן ח' ימים כדי למולו מותר לכתחלה דהוא צורך מצוה השייך לאותו יום, ולאחר ח' ימים דהוא מילה שלא בזמנה אסור להוציאו דהא אסור למולו ביו"ט.

ספרים וכדומה האם מותר להוציאן ביו"ט?

וכן לולב לצאת בו, וס"ת לקרות בו היום מותר להוציא, וה"ה מחזורים ושאר ספרים ללמוד בהם ביום זה, ולצורך שאר דבר מצוה שאינו לצורך אותו היום יש להחמיר בזה, וכלים הצריכים לו קצת ליו"ט, ואפילו היה רק לצורך מצוה דרבנן נמי מותר, וה"ה לגדול אם אינו יכול להלך וצריכין להביאו לאיזה מקום, כגון גדול שרבים צריכין לו לדרוש ברבים, וכן המפתח שסוגר בו האוכלין או הכלים שצריך לאותו היום אם ירא להניחו בביתו. והוצאת אבנים וכדומה דבר שאין בו צורך כלל י"א דמה"ת אסור והייב מלקות ע"ז, ובודאי יש להחמיר ולנקוט כדעת החמירים.

האם מותר להוציא בשביל הפסד ממון?

וכן כלים שמתירא שלא יגנובו או שאר פסידא אם ישאירם במקומן מותר להוציאן אף שאינם כלים הראויים לאוכל נפש, ואפילו אין צריך להן רק לשם תכשיט, וכ"ש אם יצטרכו לו לאכילה, אבל שלא לצורך כלל הו"ל כאבנים ואסור, וכן מותר ג"כ להוציא מפתח של התיבה שמונח שם מעותיו אם ירא להניחו שם בביתו, וי"א דלא הותר הוצאה אלא לצורך אוכל נפש ממש או צורך מצוה ושאר

הגוי בעצמך... אם חוזר מהמקוה בעי"ט אחר השקיעה האם מותר להביא עמו בגדיו שפשטן?

Sponsored By: **DollarPhone**

זכות הלימוד

כל הזכויות שמורות
המחזור לזמינותו מל יומיו
© מתחילת המסע

עץ להסקה האם מותר לטלטלו אחר ההסקה?

לקח עץ יבש שראוי להסקה שאינו מיוחד לשפוד ולא הכינו מבערב לכך וצלה בו בשר, אף שמותר להשתמש בו לצורך זה אסור לטלטלו אח"כ אם אינו צריך עוד לצלות בו או להסיק בו תנורו, דאם צריך לצלות מותר ליקחו כדי לצלות אבל לא מקודם לזה. אבל אם הוא מיוחד לצלי בין אם הוא של עץ או של מתכות תורת כלי עליו ומותר לטלטלו בכל ענין שירצה, ומפ"ג משמע דרק לצורך גופו ומקומו מותר ככל הכלים שמלאכתו לאיסור, וצ"ע. ואף להמתירין מוקצה ביו"ט י"א דהכא אסור משום שאינו כלי, ולהכי מותר לצלות בעץ שאינו מוכן.

היכן יניחנו לאחור ההסקה?

שומטו ומניחו בקרן זווית כדי שלא יזוקו בו אפי' אין עליו בשר כלל, וביש עליו בשר אפילו בפחות מכוית מותר לשמטו אפילו במקום דליכא למיחש להיוק. ואם נמצא שפוד בשבת ברה"ה יהיה אסור לטלטלו פחות פחות מר"א. וכ"ז במונח במקום שעוברין ב"ב שם האם מונח מן הצד אסור לזוז אותו. ואפשר דזוכיית ברי טפי היוקא ולא החמירו לעשות שינוי, ומיהו אם יכול ליטול הזוכיית ע"י טלטול מן הצד לא יטלטל להדיא, וצ"ע.

מה מותר לטלטל בשביל אוכל נפש?

לצורך אוכל נפש מותר לטלטל הכל אפי' מוקצה כגון אבנים או עפר המונחים לפני פירות מותר לטלטלם ולהסירם כדי לבוא אל הפירות, וכן מותר לטלטל העץ ולהסירו ממקומו שמונח אם צריך להעמיד שם אוכל נפש. וכ"ז בשביל אוכל נפש ושמתח יו"ט, הא לצורך גופו ומקומו בעלמא אסור, וי"א דהוא רק להאוסרים מוקצה, אבל להמתירין מוקצה ביו"ט עצים שעומדים להסקה מותרים גם לשאר תשמיש, אכן י"א דבעץ שצלו בו הוא מוקצה לכו"ע. אם היה מונח מפתח של אוכלין בתיבה המיוחדת למעות ומונח בו מעות מותר להוציא התיבה כדי ליקח ממנו המפתח ומותר ג"כ להחזירו אם חושש לגנבה.

האם מותר לטלטל סולם ביו"ט?

מותר לטלטל סולם של שובך משובך לשובך, וה"ה אם עומד במקום אחר מותר להעמידו לשובך כדי ליטול גוזלות לצורך יו"ט, ואפילו היה אפשר לו מאתמול, ואפילו השוכנין היו ברה"ה או שמעביר הסולם דרך ר"ה, ודוקא שהכין היונים מבע"י, וביונים דמהני הכנה ע"פ האופנים המבוארין, אבל סולם של עליה אסור בטלטול ואפילו לטלטלו רק ברה"י נמי אסור, ואפילו בלא טלטול לשובך אחר רק להטותו מקן זה לקן אחר באותו שובך גופא ג"כ אסור, אבל בלי טלטול שרי לעלות עליו לעליתו או לשובכו. וסולם

של עליה דין מוקצה יש לו, וי"א דאינו מוקצה ולא אסור בסתם טלטול והוזה ממקומו אלא טלטול של הולכה לאיזה תשמיש או אפילו הטיה לתכלית זה, וצ"ע.

האם מותר לטלטל סולם שבבית ביו"ט?

סולמות שמיוחדות לתשמיש שבפנים הבית ומטלטלים אותם תמיד מזווית זו לזווית שכנגדו אם מוליכים אותם י"א דשרי, ולהט"ז לא בקטן ובגדול תליא מלתא אלא אפילו בגדולים כיון שמוחדים תמיד לתשמיש הבית מותר, ובראשונים לא משמע כן וצ"ע, ויש מחמירים בזה, ולהלכה ברה"י יש להקל לטלטל סולם שבבית ובר"ה נכון להחמיר, ובא"ר מיקל בכל גזונו.

האם מותר לחתוך נבילת בהמה לכלבים ביו"ט?

בהמה שמתה ביו"ט אם היתה מסוכנת מעיי"ט הרי זה מחתכה לכלבים, ודוקא שקשה להם לאכול בלי חתיכה הא יכולים לאכול כך לא מטרחינין בכדי, ובא"ר מסתפק לענין יו"ט, ואם לא היתה מסוכנת אע"פ שהיתה חולה הרי זה מוקצה ולא יזינה ממקומה, ולמאן דלית ליה מוקצה שרי בחולה, ולהגר"ז מוקצה זה חמיר טפי דהו"ל מוקצה דגולה, ואין להקל רק במסוכנת, ולהאומרים דמוקצה שרי ביו"ט אפילו בבריאה שמתה ג"כ שרי, וי"א דבבריאה שלא היה ליה לאסוקי אדעתיה לכו"ע אסור, ודוקא בהיתה חולה שרי למאן דל"ל מוקצה.

האם מותר להשתמש באוצר תבן או עצים ביו"ט?

להסוברים איסור מוקצה ביו"ט אין מתחילין להשתמש באוצר ביו"ט אם לא הזמין מעיי"ט, כגון אם היה לו ערימה של תבן שאצר שם למאכל בהמותיו להסתפק מהם לאחר זמן, או שכנס עצים לאוצר להסתפק מהן לימות החורף, אסור לו להסתפק מהן ביו"ט בין להסקה בין להאכיל מהתבן לבהמותיו, אבל תבן שהכניסם לאוצר ועשאם ערימה ונתקלקלו מאד דאפילו ע"י פירוך לא חזיא לבהמה ואית ביה קוצים מותר לו להסיק בהם, והיינו כשנתקלקל ונסרח וגם שנתערב בו קוצים קודם יו"ט, דאל"כ הרי כבר נעשה מוקצה בין השמשות, ואפ"ה אסור לקשור אותם לעשותן חבילות חבילות כדרך שעושיין להסקה אלא א"כ היו קשורין מערב יו"ט. וכ"ז כשהתבן הוא יבש, אבל אם התבן הוא לח אינו רשאי להסיק בה אף דחוי להסיק גדול, ויש מפקפקין בזה. ותבן שלא הכניסם לאוצר להשתמש בהן לאחר זמן מותר להסיק בהן אפילו יפה, אפילו עומד להאכיל לבהמתו או לעשות בהן שאר תשמיש. ולהמתירין מוקצה ביו"ט מותר להסתפק ביו"ט בין בתבן ובין בעצים אפילו הכניסין לאוצר.

מצא קוץ או זכוכית ביו"ט ברחוב האם מותר להסירו משם?

הגנה בעצמך...

ל"בחד שנתון ערך ארוך עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
 האחד לזכויות מ"ל ירוש
 © מנהלת הסגל

זכות הלימוד

דפי ציונים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן תקיח סעיף ג
עד סימן תקיח סעיף ח

י"א אלול

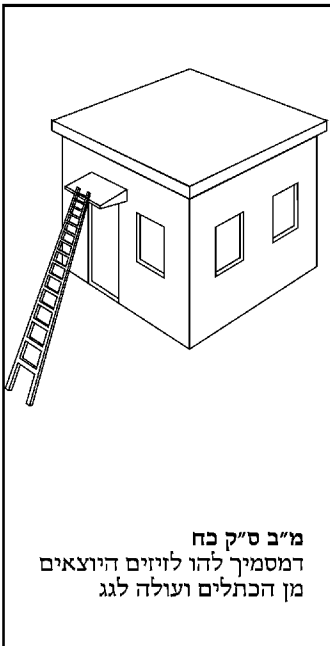
מחזור שנתיים

חלק ב'

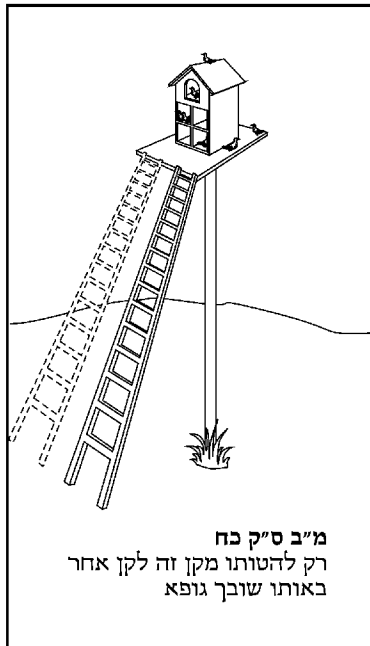
1 800 466-7593

www.HilchusaDiyoma.org

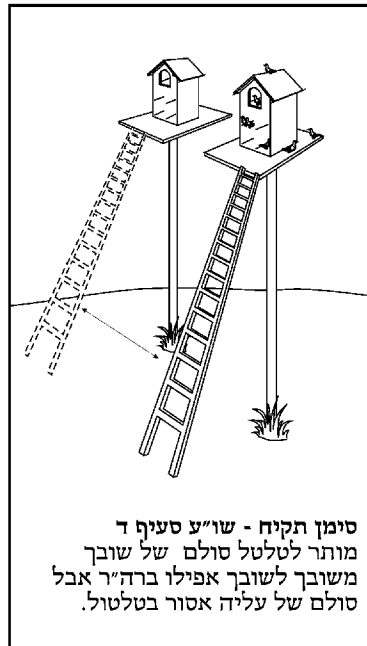
כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מתרגלת המפעל

מ"ב ס"ק כח
דמסמיק להו לזיונים היוצאים
מן הכתלים ועולה לגג

מ"ב ס"ק כח
רק להטותו מקן זה לקן אחר
באותו שובך גופא

סימן תקיח - שו"ע סעיף ד
מותר לטלטל סולם של שובך
משובך לשובך אפילו ברה"ר אבל
סולם של עליה אסור בטלטול.

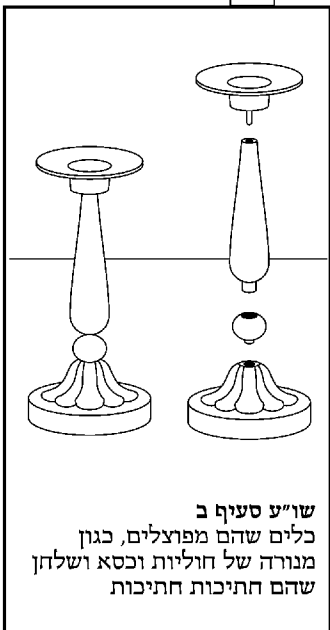

סימן תקיח - שו"ע סעיף א
מסלקין תריסי
(פי' קרשים שנועלים
בהם החנויות)
חנויות

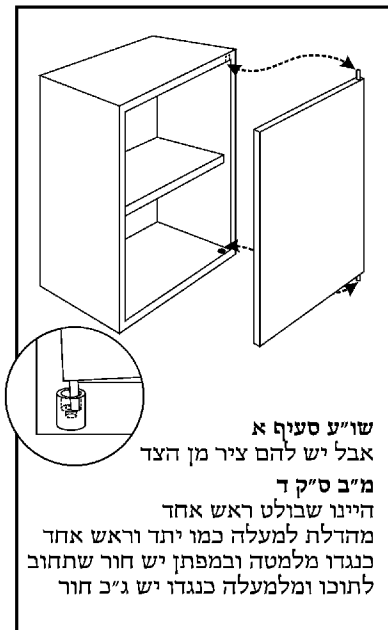
ושאין להם ציר מן
הצד כל עיקר

סימן תקי"ח - שו"ע סעיף ט
בית שהוא מלא פירות מוכנים
ונפחת נוטל ממקום הפחת

שו"ע סעיף ב
כלים שהם מפוצלים, כגון
מנורה של חוליות וכסא ושלחן
שהם חתיכות חתיכות

שו"ע סעיף א
אבל יש להם ציר מן הצד

מ"ב ס"ק ד
היינו שבוטל ראש אחד
מהדלת למעלה כמו יתר וראש אחד
כנגדו מלמטה ובמפתן יש חור שתחוב
לתוכו ומלמעלה כנגדו יש ג"כ חור

שו"ע סעיף א
במה דברים אמורים, כשיש להם
ציר באמצע;

מ"ב ס"ק ג
פי' באמצע הדופן יש חור ויש
דלת שם בליטה כנגדו שתחובין
אותו בחור

דפי ציונים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן תקיח סעיף ח
עד סימן תקיח סעיף א

י"ב אלול

מחזור שנתיים

שנה ב'

1 800 466-7593

www.HilchusaDiyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מתרגלת המפעל

